

Het evangelie: De kracht Gods - 1

Andrew Wommack

Oorspronkelijke titel: The Gospel: The Power Of God - Deel 1: The Power of the Gospel
Als MP3 bestand gedownload van: <http://www.awmi.net/extra/audio/1014>
Vertaling 2007: Jan Vossen

Inleiding:

Het boek Romeinen is Paulus' grootste meesterwerk over de leer van genade. Nergens anders in de Schrift wordt het geheim van Gods genade diepgaander of eenvoudiger uitgelegd. Deze serie helpt de luisteraar de bevrijdende waarheden van het boek Romeinen te ontdekken, die de wereld letterlijk veranderd hebben.

- Deel 1: De kracht van het Evangelie
- Deel 2: Waarom heilig leven?
- Deel 3: De Geest tegenover het vlees
- Deel 4: Twee soorten gerechtigheid

Deel 1: De kracht van het evangelie

Prijs de Heer. Deze tape is de eerste van een serie die in principe het boek Romeinen samenvat. Het boek Romeinen is natuurlijk een geweldig krachtig boek, waar zóveel in staat dat het niet helemaal in vier tapes kan worden behandeld. Maar dit zal een korte samenvatting zijn waarin enkele van de kernpunten, de fundamentele stellingen van het boek Romeinen, worden behandeld.

Naar mijn mening is het boek Romeinen het meesterstuk van de apostel Paulus over het onderwerp 'genade'. Het is het meest gedetailleerd, het meest wetenschappelijk verantwoorde boek. Het geeft Oudtestamentische voorbeelden, en als iemand werkelijk kon begrijpen wat Paulus hier zegt, geloof ik dat het wie dan ook definitief kan overtuigen dat wij rechtvaardig zijn bij God door de genade van God en niet door onze eigen inspanningen.

Dit boek Romeinen heeft letterlijk de wereld veranderd. De geschiedenis vermeldt dat Maarten Luther in al zijn religieuze plichtplegingen waar hij door de katholieke kerk bij betrokken was, gefrustreerd raakte. Dat was in de jaren 1500. En Maarten Luther gaf uiteindelijk de hoop op dat hij ooit nog redding zou kunnen verdienen en terwijl hij in totale wanhoop het Woord las, sprak de Heer tot hem door middel van Romeinen hoofdstuk 3 vers 28 waar staat: *Want wij zijn van oordeel, dat de mens door geloof gerechtvaardigd wordt, zonder werken der wet.* En deze openbaring veranderde niet alleen Maarten Luthers leven, maar veroorzaakte de Reformatie en heeft letterlijk de wereld veranderd door de uitwerking die het had op individuele personen en op regeringen. En het beïnvloedt ons nog tot op de dag van vandaag.

Iedere opwekking die ik ooit heb bestudeerd, had een openbaring over de genade van God, en over de onmogelijkheid voor de mensheid om ooit in staat te zijn rechtvaardigheid bij God voort te brengen. Ófwel bij de eerste wederomgeboren ervaring, of bij de dagelijkse wandel met de Heer. Iedere opwekking had als kern dat de mens volkomen onafhankelijk van zichzelf moest worden en volkomen afhankelijk van God. Altijd lag er het fundament waar het

boek Romeinen over gaat, maar ook de op zichzelf steunende, op zichzelf vertrouwende houding, die nog steeds overheerst in de wereld van vandaag.

Ik geloof dat het boek Romeinen voor ons vandaag nét zo actueel is, als in de dagen van Paulus toen hij het schreef. Paulus schreef het boek Romeinen. En hij schreef het, gericht aan de Romeinse Christenen. Dat is aan de hand van de naam eenvoudig vast te stellen. En deze Romeinse Christenen waren in hoofdzaak heidenen. Toen Paulus hen schreef, hadden ze het evangelie ontvangen, waren wederomgeboren, en hadden zich toegewijd aan de Heer. Maar toch werden ze lastig gevallen door Joden die ook gelovigen waren, maar die probeerden de Oudtestamentische wet te vermengen met het christendom.

Er waren heel wat Joden die Christen werden en echt dachten dat het christendom slechts een uitbreiding van het Jodendom was. En ze dachten dat alle basisgeboden van het Judaïsme, met name de Oudtestamentische wetten, de spijswetten, het ritueel van de besnijdenis en allerlei religieuze voorschriften van de Joden, nog steeds het fundament voor het christendom waren. Ze probeerden het Judaïsme en het Christendom met elkaar te vermengen. En Paulus was natuurlijk de apostel van de genade aan de heidenen, en hij verklaarde onomwonden dat besnijdenis en alle andere Joodse wetten niet nodig waren voor redding en behoud.

Dit staat opgetekend in het boek Handelingen 15. En op veel andere plaatsen in het boek Handelingen wordt de strijd getoond die Paulus met wettische Joden had. Paulus had daar voortdurend mee te maken. Het boek Galaten is ook voor dat doel geschreven, maar in tegenstelling tot het boek Romeinen is het boek Galaten een vrij hard verwijt over dit onderwerp. Paulus begint daar met te zeggen dat als iemand een ander evangelie verkondigt dan hij bracht, 'laat die vervloekt zijn'. En hij herhaalt dat verder. En in het derde hoofdstuk gaat hij tekeer: 'wie heeft jullie betoverd dat jullie deze leugen kunnen geloven.' En in het vijfde hoofdstuk zegt hij dingen als: 'als jullie op besnijdenis vertrouwen voor je redding dan sta je buiten de genade' (vers 4), 'Christus is nutteloos geworden voor jullie die denken door de wet gerechtvaardigd te kunnen worden.' Er zijn krachtige, harde verwijten in het boek Galaten.

Het boek Romeinen stelt deze zelfde waarheden, maar benadert het meer vanuit een leerstellige, onderwijskundige manier. Niet zo met een sterk verwijt. Het legt gewoon de waarheid uit. Het boek Hebreeëen gaat eveneens over deze zelfde waarheden. We weten niet exact wie de auteur daarvan is. Ik neig er toe te geloven dat het Paulus is, maar wie ook de auteur was, het gaat over dezelfde dingen. Maar deze was speciaal gericht op religieuze Joodse denkers en verwijst naar de oude Joodse tradities en toont voorbeelden uit het Oudtestamentische priesterschap, de Oudtestamentische tabernakel en alle voorwerpen daarin, het offersysteem, enzovoorts. Het is duidelijk geschreven aan mensen met een Joodse manier van denken.

Het boek Romeinen is echter aan iedereen geschreven, Jood of heiden, het legt de genade van de Heer Jezus Christus uit. En ik geloof dat het resultaat dat deze serie van 4 tapes zal bewerken, als we dit behandelen en enkele fundamentele leerstellingen samenvatten, is dat als je het echt begrijpt en te pakken krijgt, dat het voor altijd de manier waarop je met God omgaat zal veranderen. In plaats van een prestatiegerichte instelling, die gebaseerd is op jónu en op jónu

inspanning, brengt het je tot een volkomen vertrouwen en rekenen op God en Zijn goedheid en Zijn genade. Niet op jÓuw trouw, maar op Gods trouw. En ik verzeker je dat dit zÓ fundamenteel en essentieel is om een goede relatie met God op te bouwen. Je kunt het best een poosje aardig doen, maar de waarheid is dat wij allemaal tekortschieten in de glorie van God. We hebben een redder nodig en wij moeten ons geloof stellen in Zijn goedheid en niet in onze eigen goedheid.

In Romeinen 1 vers 16 gaat Paulus onmiddellijk naar het voornaamste punt dat hij wil behandelen. Het eerste gedeelte van dit hoofdstuk bevat wat introductiezinnen. Begroetingen en dergelijke dingen. Hij preeste de Romeinen voor hun geloof waarvan door de hele wereld gesproken werd. Hij sprak erover dat hij verlangde te komen en enkele gaven met hen te delen. En vervolgens begint hij in vers 16 met: *'Want ik schaam mij het evangelie niet; want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft, eerst voor de Jood, maar ook voor de Griek. 17 Want gerechtigheid Gods wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, gelijk geschreven staat: De rechtvaardige zal uit geloof leven.* In zekere zin heeft Paulus hier het hele punt uiteengezet wat hij in dit boek wil behandelen. Hij vat het hier in deze twee zinnen samen, en besteedt de hele rest van het boek Romeinen aan het uitleggen hiervan.

Vooraf in Romeinen hoofdstuk 1 tot en met 5 legt Paulus dit punt uit: de kracht van het Evangelie. Dat het Evangelie de kracht van God is. Het is wat het leven van God in de levens van mensen voortbrengt. Voor we hier dieper op ingaan moet ik wat definities geven over de woorden 'Evangelie' en 'behoud' omdat dit religieuze clichés zijn geworden, die voor de mensen tegenwoordig veel van hun betekenis hebben verloren.

Als we het woord Evangelie gebruiken, associëren veel mensen dat met alles wat maar met religie te maken heeft. In het bijzonder Christelijke religie. Maar het woord 'Evangelie' betekent letterlijk: 'Goed Nieuws' Het is goed nieuws. Het is geen slecht nieuws. En dat beperkt duidelijk wat we bedoelen met 'Het Evangelie', omdat er heel wat dingen zijn die als evangelie zijn voorgesteld, die geen goed nieuws zijn.

In de zogenaamde 'christelijke cultuur' in de Verenigde Staten bijvoorbeeld associëren veel mensen het 'evangelie' met leringen over de hemel en de hel, en dat je een zondaar bent, en als jij je niet bekeert, dan ga je naar de hel. Het zijn ware uitspraken, er bestaat een hemel en hel en een God en een duivel, en ook al ga je naar de hel als jij je niet bekeert en redding ontvangt. Maar ook is het waar dat niets daarvan goed nieuws is. En veel mensen hebben de verkeerde veronderstelling dat prediking over de hel en het mensen schrik aanjagen om ze uit de hel te houden, het evangelie is. Maar dat is niet wat Paulus onderwijst.

Als we hier dieper op ingaan en je het verband laten zien tot wie hij sprak, dan zul je zien dat het precies het tegenovergestelde is van waar hij het over heeft. Het is waar, als je iemand verteld dat zijn zonden hem gescheiden hebben van God en dat zijn zonden hem waardig hebben gemaakt om de hel in te gaan, is dat allemaal waarheid. Maar het evangelie, het goede nieuws is: dat zelfs al zijn die dingen waar, dat Jezus is gekomen en al onze zonden voor ons heeft gedragen. Wij hoeven niet te boeten voor onze eigen zonden. We hoeven ook niet heilig genoeg te worden om de hemel te verdienen, omdat het een geschenk

is. Zoals dat staat in Romeinen 6 vers 23: *Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here.* Daar staat dus dat het loon dat de zonde geeft de dood is, maar de GENADE die God geeft is het eeuwige leven in Christus Jezus.

Wat 'religie' van tegenwoordig 'het evangelie' noemt is zich concentreren op het eerste deel van dit vers 23 waar staat dat het loon van de zonde de dood is. De meeste religie concentreert zich daarop. Ze prediken helle vuur en verdoemenis. Ik ben in zo'n kerk opgegroeid en ik weet zeker dat velen van jullie zich hierin kunnen herkennen dat ze daar zó krachtig over de hel prediken, dat mensen hun kerkbanken vastklemmen, zodat de knokkels van hun handen wit worden, omdat ze onder zo'n veroordeling komen, een gevoel van schuld en spijt, enzovoort. Op zich is daar een plaats voor, maar nogmaals, dat is niet het evangelie, want het enige wat je doet is Gods toorn en oordeel over de zonde schilderen.

Het evangelie is dat, zelfs al is er oordeel en wraak over zonde, het evangelie, het goede nieuws, is dat God helemaal niemand naar de hel wil sturen. Je hoeft helemaal geen stapel religieuze voorschriften op te volgen en dingen doen. Het is gewoon een geschenk. Het enige dat je moet doen is geloven en de vrijheid en vrijmoedigheid ontvangen van totale reiniging van al je zonden. Dát is nou het Evangelie.

En heel specifiek moet je het Evangelie ook koppelen aan de genade van God. Met andere woorden: er is niet alleen vergeving, maar hoe kun je die vergeving verkrijgen? Dat kun je niet krijgen door je werken, door jouw goedheid. God neemt niet alleen maar goede mensen om hén te redden. Eén van de Schriftgedeelten die ik hierover wil behandelen staat in Romeinen 4:5 waar staat dat God de goddeloze rechtvaardigt! ¹ God biedt redding aan voor goddeloze mensen. Nou, dit veroorzaakt heel wat problemen bij religieuze mensen, omdat die zeggen: 'Wacht even, ik geloof dat je deze en die dingen moet doen, en je moet heilig zijn.' Religie zegt dit in feite. En als ik de term 'religie' hier gebruik, bedoel ik valse religie. Dan spreek ik over de ideeën van mensen, niet van God. Niet hoe GóD redding heeft bevolen, maar hoe ménsen denken dat ze tot stand komt, door hun eigen goed zijn en dat soort dingen.

Dat soort religie predikt altijd dingen als: 'je moet naar deze kerk komen, je moet je tienden betalen, en je moet dit doen en dat doen, en als je deze dingen doet, dán zal God je aanvaarden.' Dat is Anti-Evangelie, dat gaat tegen het Evangelie in, omdat het de last van redding op jóuw schouders legt. En dat kun je helemaal niet dragen. Niemand kan zichzelf redden.

In feite is dit het valse evangelie, dat religie tegenwoordig predikt. Ze gebruiken misschien zelfs de woorden zoals 'God de Vader' ze spreken over 'de enige ware God', ze kunnen vermelden dat 'Jezus de redder van de wereld is', dat 'Hij voor onze zonden stierf'. Maar dit wordt helder uiteengezet in het boek Galaten, waar Paulus hen krachtig verwijt. En hij was bijna woedend in zijn prediking tegen mensen die het evangelie probeerden te verdraaien. Hij zei: 'Het is niet een ander evangelie, het is niet een totale ontkenning van de fundamentele waarheden van het evangelie, maar ze hebben het verdraaid, ze proberen eraan

---

¹ Romeinen 4:5 Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid,

toe te voegen.' Ze zeggen: 'Ja, Jezus is de Redder, máár..... het hangt óók van jouw goedheid en van jouw eigen heiligheid af, en jij moet óók iets doen. Het is niet alléén Jezus, het is Jezus plus jij die al deze dingen vervult en doet.

Maar Paulus zei: 'Nee, nee, nee, duizendmaal nee, als jij probeert gerechtvaardigd te zijn door iets of wat dan ook naast of bij Jezus, dan geloof je niet het ware evangelie.' Dan is het Evangelie dus niet alleen maar geloof dat er redding is, maar dan spreekt het óók over de methode waarop deze redding wordt verkregen. Als iemand zegt dat het wordt verkregen door jóuw heiligheid en dat jij ook goed moet zijn, en als je goed bent, dan pas zul je goed zijn, en dat dat je leven zal veranderen, dat is niet het ware evangelie.

In Handelingen 20 staat Paulus' 'eerste' leidersconferentie vermeld. Hij riep alle mensen uit Efeze samen en in Handelingen 20:24 val ik midden in zijn toespraak, maar hij spreekt hier tegen de mensen in Efeze: *Maar ik tel mijn leven niet en acht het niet kostbaar voor mijzelf, als ik slechts mijn loopbaan mag ten einde brengen en de bediening, die ik van de Here Jezus ontvangen heb om het evangelie der genade Gods te betuigen.* Merk op dat hij het woord evangelie en genade gebruikt op een manier dat je ze kunt uitwisselen. Hij zegt dat hij getuigt van het goede nieuws (het evangelie) van de genade van God. Met andere woorden, het evangelie en de genade zijn onderling inwisselbaar. Als iemand zegt: 'Ik verkondig het evangelie en God haat zonde en God is boos op je, bekeer je of je zit in de nesten', dat is niet het evangelie, omdat het niet spreekt over de genade van God. Nogmaals, ik zeg niet dat er geen straf op de zonde is. Maar ik zeg dat het evangelie Gods ántwoord op jouw zonde is. En straks ga ik daar dieper op in, maar in Romeinen hoofdstuk 1 legt hij uit waarom je de toorn en de straf van God helemaal niet hoeft te benadrukken, omdat die al aan de mensen is geopenbaard.

Een ander vers dat het evangelie met de genade van God verbindt en waar het uitwisselbaar is, staat in Galaten hoofdstuk 1. En ook dit boek Galaten is geschreven om de genade van God uit te leggen. In Galaten 1:6 zegt Paulus het volgende: *'Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie;* ' Ook hier gebruikt hij de woorden genade en evangelie uitwisselbaar. Hij zegt hier: ik verwonder me dat jullie je zó snel van de genade van God hebben laten afbrengen tot een ánder evangelie. Dat impliceert dat de genade van Christus het evangelie ís.

Dus in ieder geval spreekt het evangelie over het goede nieuws, en heel specifiek dat er redding is, die niet is gebaseerd op onze prestaties, maar op wat Jezus voor ons heeft gedaan. Ónze prestaties doen ons geen redding verdienen. Wij moeten afstand nemen van dat vertrouwen op ons zelf. Het is triest om te moeten zeggen dat zoveel van wat het evangelie wordt genoemd, valse religie is en in feite vertrouwen op jezelf predikt. Vertrouwen op je eigen presteren in plaats van op een Redder.

Het kernpunt van wat echt Christendom onderscheidt van iedere andere religie in de wereld, is dit onderwerp van genade. De genade van het evangelie. Want neem nu iedere andere religie, neem bijvoorbeeld het moslimgeloof, of welke dan ook. Maar moslims geloven in één ware God, ze geloven zelfs in de God van Abraham. Ze aanbidden de God van Abraham door Ismaël etc. En zij geloven in

Mohammed, maar geloven echt in één ware God. Iemand vraagt: 'Zijn zij dan behouden?' Nee, omdat het grote verschil is dat zij het begrip van een Redder niet hebben. Ze erkennen Jezus in de zin dat Hij bestond. Ze geloven dat Hij een profeet was, ze noemen Hem een profeet. Ze zeggen zelfs dat veel van Zijn onderwijs over liefde en vergeving goed was, maar het verkeerde ervan is, dat zij Jezus niet erkennen als God geopenbaard in het vlees.

Ze erkennen Jezus niet als de enige manier tot behoud om een juiste relatie met God te krijgen. In principe legt het moslimgeloof samen met iedere andere valse religie in de wereld, de last van redding op het individu. Met andere woorden: het hangt af van jouw prestaties. Als jij maar goed genoeg leeft, als jij maar genoeg goede dingen doet, als jij braaf al deze rituelen en regels opvolgt, dán kun je mogelijk behouden worden.

Maar wat daar fout aan is, is dat helemaal niemand van ons ooit in staat is zichzelf te behouden. Het boek Romeinen maakt dat gewoon glashelder, dat is één van de punten die Paulus duidelijk maakt. En dus zie je dat het ware verschil tussen het Christendom en iedere andere religie is dat wij de enige religie op aarde zijn, die een Redder heeft.

Als je bijvoorbeeld denkt aan een moslim die op de opstandingdag voor God staat, als zij daar voor het laatste oordeel voor God staan en God zegt: 'Waarom denk jij waardig te zijn om Mijn tegenwoordigheid binnen te gaan?' Een moslim zou dan zeggen: 'Nou, ik deed dit en ik deed dat. Ik was heilig en ik deed nooit déze en die dingen. Ik heb mijn best gedaan en ik bad drie keer per dag naar Mekka en ik...'. Zie je, ze zullen op zichzelf wijzen, maar zoals heel helder wordt gemaakt in Romeinen 3:23 hebben wij állemaal gezondigd en schieten te kort aan de glorie van God.² Wie wil nou de allerbeste zondaar zijn die naar de hel gaat?

De waarheid is dat allen hebben gezondigd en de heerlijkheid van God missen. Je kunt dus helemaal niet op jezelf vertrouwen. Het ware Christendom daarentegen, als een Christen voor God komt te staan en de Heer zou vragen: 'Wat maakt jou waardig, wat heb jij gedaan? Waarom zou Ik jou tot in alle eeuwigheid in mijn tegenwoordigheid binnen laten?' Een echte Christen zou zeggen: 'Niets wat ik gedaan heb. Het enige wat ik gedaan heb dat enige waarde heeft, is dat ik Jezus tot mijn Redder heb gemaakt. Ik heb een Redder. Ik ga in op grond van Zijn goedheid en Zijn prestaties.' Dát is de juiste benadering.

Triest genoeg zijn er miljoenen mensen in de Verenigde Staten en in andere landen, die in principe het Christendom aanvaard hebben, maar aan wie nooit het ware evangelie is verkondigd dat spreekt over 'het is de goedheid van God'. En er zijn heel veel mensen die 'christelijke dingen die je moet doen' verrichten, waar andere mensen 'moslimdingen die je moet doen' of 'hindoedingen die je moet doen' verrichten. Voor vele mensen is het Christendom niets anders dan een ander setje regels en voorschriften, een paar andere leerstellingen waardoor ze zich een weg naar God kunnen verdienen. Maar dat is niet het ware Evangelie. Ze benadrukken alle dingen die zij moeten doen en dat is precies waar Paulus hier tégen predikt in het boek Romeinen.

---

² Romeinen 3: 22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid. 23 Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods;

Het Evangelie hier spreekt dus over het goede nieuws dat er Redding is, onafhankelijk van onze prestaties. Het is dus door de genade van God. En ook het woord redding, behoud, hier in Romeinen 1:16³ moet worden uitgelegd. Omdat ook hier weer, als je het woord 'Redding' gebruikt, het een religieus cliché is geworden. Heel veel mensen brengen het wel in verband met de oorspronkelijke ervaring van het wederomgeboren worden. Voor degenen die aan evangelisch Christendom zijn blootgesteld en geloven dat Redding een ervaring is, is het een éénmalige gebeurtenis, die weliswaar voortduurt. Er is een toenemende groei in. Maar het heeft een duidelijk vast te stellen beginpunt, een ervaring waarin je overgaat vanuit de dood in het leven. Het is waar dat dit 'gered worden' is. Dat is Redding. Maar Redding is helemaal niet beperkt tot die ervaring. Ik zal geen tijd nemen om dat hier op deze tape te onderrichten omdat ik daar de tijd niet voor heb.

Het Griekse woord 'sozo' dat in het Nieuwe Testament in de meeste gevallen als 'redding' en 'behoud' wordt vertaald, betekent veel meer dan alleen vergeving van zonden. Het betekent óók genezing, bevrijding én voorspoed. Het woord 'sozo' is in feite een van alles omvattend woord, dat álles samenvat dat Jezus voor ons heeft gekocht door Zijn dood en opstanding. En wij kunnen zien dat het woord 'sozo' dat hier voor Redding wordt gebruikt op verschillende plaatsen ook als 'genezing' wordt vertaald in het Nieuwe Testament. Hier in Jakobus hoofdstuk 5: 14 zegt: *Is er iemand bij u ziek? Laat hij dan de oudsten der gemeente tot zich roepen, opdat zij over hem een gebed uitspreken en hem met olie zalven in de naam des Heren. 15 En het gelovige gebed zal de lijder gezond maken,* Het woord 'gezond maken' is hier het Griekse woord 'sozo' en spreekt over behouden, redden. Behoudenis wordt hier toegepast op fysieke genezing.

Het wordt eveneens gebruikt voor 'voorspoed' en 'bevrijding'. Het punt dat ik wil verhelderen is dat als de Schrift zegt dat het Evangelie een kracht van God is tot behoud, dit niet alleen maar spreekt over hoe je wederomgeboren kunt worden. Dit spreekt ook over álles dat voortkomt als resultaat úit het wederomgeboren worden. Het spreekt over onze relatie met God. Als jij genezing nodig hebt, is de kracht voor genezing in het Evangelie! Als jij voorspoed nodig hebt, financieel, is de kracht tot financiële voorspoed in het Evangelie! Als jij bevrijding nodig hebt van demonische machten, van depressie, van jezelf of wat dan ook, dan is de kracht voor die bevrijding in het evangelie!

Ik weet dat er nu sommige mensen denken: 'Maar ik heb het evangelie gehoord. En ik heb genezing in mijn lichaam nodig.' Ik denk dat we het evangelie niet werkelijk hebben begrepen. Het evangelie is meer dan begrijpen dat Jezus naar de aarde kwam, maar begrijpen hóe God ons heeft vrijgemaakt door Jezus' komst naar de aarde. Hoe wij een relatie met God hebben op basis van genade in plaats van op prestatie.

Ik geloof werkelijk dat satans grootste wapen tegen ons gelegen is in de gedachte om ons zover te krijgen dat wij de dingen van God proberen te verdienen. Dat wij onszelf tot onze redder maken. Dat wij geloof in onszelf

---

³ Romeinen 1:16 16 Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

stellen en in wat wij hebben gedaan, in plaats van in Jezus als ons enige middel. Satan is helemaal niet in staat effectief tegen God op te treden en God in diskrediet te brengen. Iedereen die ook maar wát voor ontmoeting met de Heer heeft gehad en ook maar een greintje normaal verstand heeft, beseft dat het onmogelijk is om God aan te klagen of te beschuldigen op wat voor manier dan ook. God is volmaakt, Hij is trouw, Gods beloften zijn allemaal waar. Dat is gewoon geen punt van discussie. Wat zal satan dus doen? Hij zal niet zeggen: 'Zeker, God geneest niet meer.' Er zijn wel mensen die niet geloven dat God vandaag nog geneest. Dat zal hen beletten om te ontvangen. Maar de meerderheid van de mensen die ik tegenwoordig spreek geloven dat God tegenwoordig geneest. Dat is helemaal niet het probleem. Ze twijfelen niet aan Gods vermogen. Zij twijfelen aan Gods bereidheid om zijn vermogen voor hén te gebruiken, omdat ze in het bedrog zijn gevallen te denken dat ze iets moeten doen om Gods genezing, Gods voorspoed en bevrijding te verdienen, etc. etc. Ze zijn in de leugen getrapt die tégen het evangelie ingaat. Ze hebben geen relatie meer met God gebaseerd op de genade en goedheid van God. In plaats daarvan proberen zij Gods inzet te verdienen. Ik weet dat dit waar is en ik hoop dat je iets snapt van wat ik zeg, maar ik heb deze mensen in mijn gebedsrijen gehad. Vele duizenden keren, die mij vragen: 'Waarom ben ik niet genezen? Ik heb gevast, ik heb gebeden, ik heb het Woord bestudeerd, ik heb mijn tienden betaald, ik ga naar de kerk, ik doe alles wat ik maar kan. Wat kan God nog meer van mij verwachten?' Iemand die zoiets zegt, heeft mij net verteld waarom ze niet genezen. Omdat ze NIET hebben gewezen op wat Jezus voor hén heeft gedaan, maar omdat ze wijzen op wat zij voor Jezus gedaan hebben!

De meeste mensen geloven dat God in onze levens opereert in rechtstreekse samenhang met onze daden. En dat is niet waar. Dat is precies waartegen Paulus predikt! Als hij zegt: 'Ik schaam mij het evangelie niet', schrijft hij aan een groep mensen die werd beïnvloed door Joods denken. Joods denken dat was gebaseerd op de gedachte dat je de wet moest houden en prestaties verrichten en al die dingen moest doen. En pas als je heilig genoeg was, zou God je aanvaarden. Met andere woorden, dat was een religieus systeem dat predikte: 'God is God, jij bent een zondaar en God is boos op je. En tenzij jij je bekeerd zal er geen genade voor je zijn.' Met andere woorden, het was een religieus systeem dat de wraak en de toorn van God predikte, dat jou probeerde van de zonde te doen afkeren uit angst voor straf. En dan komt Paulus opdagen en schrijft: 'Ik schaam mij het evangelie niet.'

Maar voor ons is het woord Evangelie een soort religieus cliché geworden, dat veel van haar aanstootgevende kanten is kwijtgeraakt. Het wordt over het algemeen wel geaccepteerd, maar in de tijd van Paulus, als hij dit zei kan ik je verzekeren dat er precies werd begrepen wat hij zei. Hij sprak tegen mensen die probeerden de duivel door angst uit de mensen te jagen. Die door vrees en angst voor straf probeerden zichzelf ellendig te laten voelen, zodat zij zich van hun zonden zouden afkeren. En midden in dat soort denken komt hij langs en zegt: 'Ik schaam me er niet voor om mensen het goede nieuws te vertellen van de genade van God, de goedheid van God. Het goede nieuws dat God van hen houdt, ongeacht wie en wat ze zijn.'

En natuurlijk vonden de religieuze mensen uit zijn tijd dit afschuwelijk. Ze vonden het absolute ketterij. Mensen, vonden zij, moesten een relatie met God hebben op basis van dat ze nergens voor deugden, en zich afschuwelijk en onwaardig voelden. Maar dat is een misleiding. Want als jij werkelijk gaat

denken: 'God is boos op me, en ik moet me verbeteren en allerlei dingen doen,' dan ziet het er oppervlakkig uit, alsof mensen zich van zichzelf moeten afkeren, maar in feite wordt hun relatie met God afhankelijk van hun gedrag. Van hoe heilig zij kunnen zijn, hoe goed zij zijn, hoeveel zij zichzelf hebben verloochend, hoeveel zij hebben gedaan voor God. Het is in feite een heel zelfgerichte, op zichzelf vertrouwende manier om tot God te naderen. Het is totaal zelfgericht, gebaseerd op hoe goed en hoe heilig je wel bent.

En toen kwam Paulus aanzetten, sprekend over de genade en de goedheid van God en dat wij gewoon ontvangen door genade. Het is de goedheid van God die tot inkeer brengt. Dát keert in feite iemand af van zelfgerichtheid, en de afhankelijkheid van zichzelf en het richt alle geloof en hoop op de goedheid van God en Zijn genade, en op Zijn welwillendheid. Dát is wat Paulus predikte en waarvan hij zegt dat dit het Evangelie is dat de kracht in zich heeft die ons vrij zal maken van schuld en veroordeling. Het zijn niet onze heiligheid en onze inspanningen om te presteren. Maar in tegenstelling daarmee zit het veel meer in het onszelf vernederen en zeggen: 'Vader, het lukt mij niet, ik heb een Redder nodig.' En om te komen en onszelf toe te vertrouwen aan de goedheid, de genade en de gunst van God. Dát is wat de heerschappij van de zonde over ons verbreekt.

En nogmaals, de mensen aan wie Paulus schreef, hun onmiddellijke reactie zou zijn: 'Maar dat kun je helemaal niet doen, de mensen moeten weten hoe goddeloos ze zijn, ze moeten de wraak en de toorn van God beseffen.' Want dat is de manier waarop de meeste mensen een relatie met God hebben. Niet gebaseerd op liefde, maar gebaseerd op vrees. En daarom gaat Paulus daar in de volgende verzen op in.

In vers 18 zegt hij: *Want toorn van God openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen.*

Openbaart zich, dat is tegenwoordige tijd. Het is al zo. Het is niet dat het in de toekomst wordt geopenbaard, ...*openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden, 19 daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard. 20 Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben.*

Het wordt al sedert de schepping doorzien, zodat er geen verontschuldiging is. Wat Paulus hier in principe doet is zeggen dat de toorn van God intuïtief al bekend is binnen in ieder persoon. Deze intuïtieve kennis is geopenbaard in ieder persoon tegen alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen.

De reden dat hij dit aansnijdt is vanwege de mensen die zeggen: 'Maar als jij gaat spreken over de goedheid van God, hoe zullen ze ooit nog begrijpen dat ze zich van zonde moeten afkeren, dat ze zondaren zijn en redding nodig hebben.' Zijn antwoord is: 'Maar dat weten ze al!' Ieder persoon heeft intuïtief een besef dat er een God bestaat en dat zij niet aan Hem gelijk zijn en dat ze redding nodig hebben. Iedereen weet dat gewoon intuïtief. Dát is het punt dat hij hier maakt. 'De onzichtbare dingen van Hem worden sinds de schepping dúidelijk met het verstand gezien, Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, zodat er geen verontschuldiging is.' Er zal nóóit iemand voor God komen te staan, ongeacht of

ze in de verste uithoek van de aarde wonen en zeggen dat nooit iemand het evangelie aan hen is komen prediken. Zij zullen voor God ter verantwoording kunnen worden geroepen, omdat ze intuïtief deze kennis hebben, dat er een God is en dat ze van Hem afgescheiden zijn en redding nodig hebben. Dát is wat deze verzen zeggen en er zijn vele Oudtestamentische Schriftgedeelten die dit ondersteunen.

Ik heb dit zien gebeuren in Vietnam. Er was die plek buiten ons hoofdkwartier, waar drie tempels waren van drie verdiepingen hoog. Dit waren oeroude tempels, er groeiden bomen uit en ze vielen van ouderdom uit elkaar. En toch waren er drie tempels die door een halve meter van elkaar gescheiden waren. Ze stonden vlak naast elkaar. Toen ik ernaar vroeg, vertelde iemand dat dit tempels waren van zeker 500 jaar vóór de tijd dat het Christendom naar Vietnam kwam. En in deze tempels aanbaden ze een God die zich in drie personen manifesteerde. Dat hangt samen met wat het Christendom de drie-eenheid noemt. Ik zeg niet dat deze mensen de ware God aanbaden en een ware openbaring hadden. Maar het toont de intuïtieve kennis dat er een God is en zijn eeuwige kracht en goddelijkheid. Dat spreekt erover dat ze begrepen dat er drie manifestaties waren, drie verschillende manieren waarop God zich op aarde vertoonde etc. Het getuigt precies van wat deze verzen beweren. En dat was 500 jaar vóórdat het Christendom daar doordrong.

De waarheid is, dat God deze intuïtieve kennis al binnen in ieder persoon heeft gelegd, en ze weten dus al dat ze een zondaar zijn. Er zijn wel mensen die proberen dat te ontkennen. Ik weet nog dat toen ik in Vietnam kwam, ik een groepje mensen tegenkwam die beweerden atheïst te zijn. En één van hen kwam een keer en verpeste mijn Bijbelstudiegroep en vuurde vragen op mij af die ik niet kon beantwoorden. Hij vertrok met een grote smile en nam alle mensen mee naar buiten. En het zag er naar uit dat ik in die situatie de volkomen verliezer was. Maar weet je, ik bleef hem zeggen: 'Ik weet niet alle antwoorden op die vragen, maar ik weet één ding: ik weet dat God echt is, omdat Hij echt in mijn hart is, en ik weet dat jij óók weet dat God echt is en dat jij jezelf probeert voor de gek te houden. En hij bleef maar zeggen: 'Nee, nee, er bestaat geen God, ik heb geen overtuiging, geen enkel besef of bewustzijn van God.' En hij bleef maar volharden tijdens de confrontatie met mij. Maar nadat hij vertrokken was, kwam hij binnen 30 minuten terug naar die kapel. En hij kwam huilend terug en zei: 'Ik wil hebben wat jij hebt, ik wéét dat er een God is.' Zie je, hij hield zich flink. Hij bleef beweren dat hij atheïst was, maar zo gauw de bommen daar in Vietnam begonnen te vallen, en de kogels in het rond vlogen, schreeuwden de mensen, die zichzelf atheïst noemden om het hardst tot God om genade.

De waarheid is wat Paulus hier zegt in Romeinen 1: 18-20, dat ieder persoon dit intuïtieve besef van God heeft. Ze kunnen in een hersenkronkel terecht komen waarin ze proberen het te ontkennen en er onderuit te komen. Maar de waarheid is, dat die kennis al tot hen is gekomen. Dus, wat hij in de rest van dit hoofdstuk doet is, als zij al deze intuïtieve kennis van de toorn van God hebben, uitleggen waarom ze dan toch leven zoals ze doen. En hij begint aan te tonen waarom dit gebeurt en hij laat een ontwikkeling van deze dingen zien, beginnend in vers 21 waar staat: *21 Immers, hoewel zij God kenden, (met andere woorden, ze hebben dat intuïtieve besef van God) hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar hun overleggingen zijn op niets uitgelopen, en het is duister geworden in hun onverstandig hart.* Hun hart werd verhard voor de dingen van

God en vervolgens komen er steeds verder gaande stappen, weg van God, ver van Hem vandaan, zelfs tot op het punt dat ze dieren aanbidden, ze aanbaden deze afgoden, en daarom heeft God hen overgegeven aan hun schandelijke lusten, en een verdorven denken. En de rest van dit hoofdstuk toont de steeds verder verwijderende stappen weg van God. Máár, het punt is gemaakt dat het niet nodig is om mensen letterlijk te bestoken met hun zonden en het feit dat ze zondaren zijn en naar de hel gaan. En je hoeft mensen niet lastig te vallen met die dingen, omdat er een intuïtief besef van is.

Je moet soms wel wát tijd besteden aan die kwesties, om jou punt duidelijk te kunnen maken en die snaar, die al in hun hart is, te beroeren. Maar de benadering die de Joden hadden, de wettische Joden, door mensen te veroordelen en zoveel beperkingen en jukken op hen te leggen, wat ze allemaal moesten doen. Daarvan zei Paulus dat het niet de goede benadering was. En vervolgens gaat hij in het tweede hoofdstuk praten over 'Jullie Joden, die op al jullie goedheid vertrouwen zijn net zo schuldig als wie dan ook van deze andere mensen. Zij hebben intuïtief besef. Maar jullie hebben niet alleen intuïtief besef van God, jullie hebben ook nog de wet van God ontvangen. En het is jullie niet alleen getoond door dit innerlijke getuigenis, maar ook door het uiterlijke getuigenis. Jullie is de wet toevertrouwd en daarom zijn jullie dus dubbel schuldig.'

In het vierde vers van hoofdstuk 2 zegt hij: *Of veracht gij de rijkdom van zijn goedertierenheid, verdraagzaamheid en lankmoedigheid, en beseft gij niet, dat de goedertierenheid Gods u tot boetvaardigheid leidt?* Hier wordt duidelijk gesteld dat hetgeen tot berouw en bekering in iemands leven leidt, de goedheid van God is, niet de toorn van God. Nogmaals, de toorn van God is misschien in staat iemands aandacht te trekken, maar is niet in staat zijn hart te veranderen. Het enige dat iemands hart verandert is de goedheid en de genade van God, niet de toorn van God.

Spreuken 16:6 zegt: *Door liefde en trouw wordt de ongerechtigheid verzoend, door de vreze des HEREN wijkt men van het kwaad.* Dat maakt het volkomen duidelijk dat de vreze des Heren je helpt om minder kwaad te doen, maar het kan je niet reinigen, niet verzoenen. Er staat dat liefde en trouw ongerechtigheid verzoenen. Iemand kan wordt gebracht tot een nood, een behoefte, dat ze God nodig hebben door over de toorn en de wraak van God te spreken. Maar het kan ze in die wanhopige toestand laten zitten en het spreken over de toorn en de wraak van God is onmachtig, niet in staat om iemands leven te veranderen. Het kan hen wijzen op de noodzaak van redding, maar is niet in staat om die behoefte te vervullen. Het is de goedheid van God die mensen tot bekering brengt.

En dat is wat Paulus behandelt in het tweede hoofdstuk van Romeinen. Hij laat de Joden zien dat degenen die deze niet-religieuze mensen beschuldigden en zeggen 'omdat ze niet deze heilige standaarden hebben gehouden en dat soort dingen, is er geen sprake van dat ze aanvaardbaar voor God kunnen zijn.' Paulus zegt: 'Door dat soort dingen te zeggen veroordelen jullie jezelf. Jullie laten zien dat jullie een grotere openbaring hebben van wat de juiste norm en maatstaven zijn, en daarom zijn jullie dubbel schuldig. Jullie hebben dit intuïtieve besef en bovendien ook nog het verstandelijke inzicht wat nodig is om deze standaard van

volmaaktheid te bereiken, en dat maakt jullie dubbel schuldig.' En het gaat er hier natuurlijk om hen de mond te snoeren.

En in het derde hoofdstuk vat Paulus dit allemaal een beetje samen door te zeggen: het doet er helemaal niet toe of je een Jood of een heiden bent, of je religieus of niet-religieus bent, want iedereen is schuldig voor God! De religieuze persoon heeft geen achterdeurtje openstaan. Het brengt hem helemaal niets dichterbij God. Het maakt je alleen maar des te meer verantwoordelijk, nog schuldiger voor God, dan degene die niet al deze correcte normen en standaards heeft geleerd.

Paulus maakt dit punt heel duidelijk in Romeinen 3:10 waar staat: *10 gelijk geschreven staat: Niemand is rechtvaardig, ook niet één, 11 er is niemand, die verstandig is, niemand, die God ernstig zoekt;* Het punt waar het hier om gaat en wat hij schrijft is, dat de religieuze net zomin als de niet-religieuze mensen voor God kunnen staan en claimen dat ze het allemaal niet wisten, omdat ze dit intuïtieve besef hebben. De religieuze personen kunnen niet voor God verschijnen en claimen aanvaard te worden, omdat ze weten dat ze tekort komen, zowel door het intuïtieve besef als door de regels en normen die ze kennen. Vers 11 en 12: *11 er is niemand, die verstandig is, niemand, die God ernstig zoekt; 12 allen zijn afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die doet wat goed is, zelfs niet één.* En in vers 19 vat hij dat samen, met: *Nu weten wij, dat de wet, bij al wat zij zegt, tot hén spreekt, die onder de wet zijn, opdat alle mond gestopt en de gehele wereld strafwaardig worde voor God.*

Paulus heeft dan alles gezegd. Het is het evangelie, het goede nieuws, over de genade en gunst van God die redding, behoud, voortbrengt. Niet alleen de oorspronkelijke ervaring van het wederomgeboren worden, maar ook genezing, bevrijding, voorspoed, alles wat je nodig hebt, komt tot stand door het begrijpen dat het een genadegave is, niet iets dat je moet verdienen. En hij heeft laten zien dat de niet-religieuze mensen al besef hebben van de toorn van God, en dat de religieuze mensen dubbel schuldig zijn. We zijn allemaal schuldig voor God, dat is het punt dat hij maakt.

Nu keert hij zich speciaal tot de religieuze mensen, met name tot de Joodse natie, en zegt hij enkele verbijsterende dingen. In vers 19 zei hij al: *: Nu weten wij, dat de wet, bij al wat zij zegt, tot hén spreekt, die onder de wet zijn.* Wat een verbijsterende stelling. Sommige mensen denken dat de wet voor iedereen gegeven is. Nee, de wet werd gegeven aan de Joden. De wet was een verbond tussen God en de Joden. God had haar zelfs nooit bedoeld voor de heidenen. De Joden beweerden dat de heidenen zich tot het Jodendom moesten bekeren, en al die wetten gaan houden voordat ze Christen konden worden. Maar Paulus begint met te zeggen dat de wet niet eens aan de heidenen is gegeven. Ze is aan de Joden gegeven. En met welk doel werd ze gegeven? Dit zijn echt verbijsterende uitspraken, en hij zegt hier enkele dingen in het derde, vierde en vijfde hoofdstuk van het boek Romeinen, die gewoon zó volkomen tegengesteld zijn aan wat de meeste mensen denken over het doel van de wet.

Er staat dat ze gegeven is aan iedereen die onder de wet is, opdat iedere mond wordt gestopt en de hele wereld strafwaardig wordt voor God. De wet is helemaal nooit gegeven met als doel rechtvaardiging. Dat beweerden de Joden,

en dat zeggen mensen tegenwoordig ook. Ze zeggen dat je alle voorschriften van de Oudtestamentische wet moet houden, en dat God je oordeelt of aanvaardt op basis van hoe goed jij je daaraan houdt. Maar dat was helemaal niet het doel van de wet. Het volgende vers zegt: *20 daarom, dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde kennen.*

De wet is dus helemaal niet gegeven om behoud te bewerken, niet om vergeving voort te brengen, nogmaals Spreuken 16:6 *Door liefde en trouw wordt de ongerechtigheid verzoend, door de vreze des HEREN wijkt men van het kwaad.* Liefde en trouw verzoenen ongerechtigheid. De kennis van zonde, de toorn van God, kunnen mensen weghouden van zonde, of de hoeveelheid zonde doen verminderen door angst, maar is volkomen onmachtig om die zonde te vergeven of uit te wissen. De zonde wordt alleen maar verzoend door het Evangelie, de genade van de Heer Jezus Christus. En dat zijn dus de dingen die hij zegt.

Hier in vers 19 zegt hij dat het doel van de wet is jouw mond te snoeren. Met andere woorden alle smoezen wegnemen, al je vergelijkingen, etc. om jou schuldig voor God te verklaren en je een besef van zonde te geven. Vers 21 zegt: *Thans is echter buiten de wet om gerechtigheid Gods openbaar geworden, waarvan de wet en de profeten getuigen.*

Nou, dát is een radicale uitspraak. Paulus spreekt hier over de rechtvaardigheid van God buiten de wet om. Dat je rechtvaardig wordt, in rechtvaardige toestand, net alsof je nooit gezondigd hebt, volkomen vergeven, gereinigd en puur en heilig in de ogen van God. Dat is nu voor ons beschikbaar zónder de wet te houden!

Tjonge, wat een radicale uitspraak. En er zijn mensen tegenwoordig die hier net zo van streek van raken als de religieuze Joden uit de dagen van Paulus en Jezus. Maar Paulus gaat nog verder door te zeggen dat daar al van is getuigd door de wet en de profeten. Met andere woorden: het Oude Testament heeft dit al geprofeteerd. Mensen die de Oudtestamentische wet nemen, al die geboden, gij zult niet, en leren dat je deze dingen moet doen om aanvaard te worden door God, hebben volkomen verkeerd begrepen wat het doel van de wet was. Dat is een misverstand.

Paulus zegt hier dat de Oudtestamentische wet en de profeten al voorzagen, zij profeteerden en getuigden al dat de wet maar een tijdelijk iets was, ze profeteerden het ware doel van de wet. Maar toch hebben mensen het verkeerd begrepen. Ik heb geen tijd er hier op in te gaan. Maar als je er meer over wilt weten, ik heb een tapeserie getiteld 'The nature of God' die hier echt diep op ingaat op basis van Romeinen hoofdstuk 5 vers 12 en 13. En dan heb ik ook een vierdelige serie getiteld: 'The Law is not of Faith' die hier in veel meer detail op ingaat. Ik kan hier enkele van deze dingen maar even noemen.

Maar de meeste mensen denken dat de wet door God werd gegeven om ons alles te laten zien wat wij moesten doen om rechtvaardig voor God te worden. En dat is fout. Dat is niet het doel van de wet. Het doel van de wet, zoals hier wordt gesteld is om onze mond te snoeren en ons strafwaardig voor God te maken. Om ons besef van zonde te geven. En dit kun je samenvoegen met Romeinen hoofdstuk 7. Laat me heel snel even deze verzen doornemen. Ik ga daar in nog meer detail op in. Maar in Romeinen hoofdstuk 7 sprak Paulus nogmaals over de wet en in vers 7 zegt hij: *Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Volstrekt*

niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet; immers, ook van de begeerlijkheid zou ik niet geweten hebben, indien de wet niet zei: gij zult niet begeren. 8 Maar uitgaande van het gebod, wekte de zonde in mij allerlei begeerlijkheid op; want zonder wet is de zonde dood.

Hier zegt hij dat de wet de zonde in ons tot leven heeft gewekt.

In vers 9: Ik heb eertijds geleefd zonder wet; toen echter het gebod kwam, begon de zonde te leven, maar ik begon te sterven, 10 en het gebod dat ten leven moest leiden, bleek voor mij juist ten dode te zijn; 11 want de zonde heeft uitgaande van het gebod, mij misleid en door middel daarvan gedood.

Paulus zegt hier dat de wet de zonde levend heeft gemaakt! Het gebod wekte de zonde tot leven, en gaf de zonde een gelegenheid, een aanleiding tegen ons! Voeg dit nu samen met 1 Korintiërs 15:56 waar staat dat: *de kracht der zonde is de wet*. De wet versterkte óns dus niet in onze strijd tegen de zonde. Ze versterkte de zonde in haar strijd tegen óns!

Dit zijn dus echt Bijbelverzen die ik voor je geciteerd heb, en toch gaat dit volledig in tegen de manier waarop de meeste mensen denken over de wet. De meeste mensen denken dat de wet was gegeven om de heerschappij van de zonde over ons te breken. Niet dus! In Romeinen 6:14 staat *Immers, de zonde zal over u geen heerschappij voeren, want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade*. Je kunt dat omkeren omdat dit vers dus impliceert dat als je onder de wet bent zonde dus wél heerschappij over je voert! De wet versterkt de zonde in haar strijd tegen ons, en niet óns in onze strijd tegen zonde.

Waarom is dat zo? Het heel eenvoudige antwoord is, dat zonde ons al heeft verslagen. Al zouden wij 99 van de 100 wetten houden, maar één enkel gebod overtreden, worden we schuldig aan álles, zoals er staat in Jakobus 2:10⁴ Dat vers zegt dat als je de hele wet zou houden, maar op één punt overtreden, dat je schuldig wordt aan álles. Wat dat betekent is, dat zelfs de geringste zonde ons al besmet. God beoordeelt niet relatief. Hij neemt niet de mensen die dichter bij het goede staan eerder dan andere mensen. Nee, je moet óf volmaakt zijn, óf je hebt een Redder nodig. En omdat dit waar is, heeft de zonde ons allang verslagen. Degenen die probeerden zonde te overwinnen, vochten een verloren strijd, omdat wij allen allang gezondigd hebben en tekort schieten in de glorie van God. Er was geen manier om uit te wissen wat al gedaan was.

Wat was dan het doel van de wet? De wet werd gegeven om ons uit onze zelfmisleiding te halen dat wij in staat zouden zijn onszelf te redden. Die personen van ons die denken: 'Nou, ik zit er dicht tegen aan, ik ben eigenlijk wel een goed mens', aan hen gaf God duidelijk aan wat échte Heiligheid inhield. Hij gaf een standaard voor heiligheid die zó gedetailleerd was. Hij gaf stap 1 tot en met 10.000, waardoor het zó onmogelijk was dat iemand het ooit maar kon houden. Het doel van de wet was om je op je knieën te brengen, om jou te laten zien: als dit is wat God vereist, lukt het me nooit. In plaats van je ertoe te brengen te proberen de wet te houden, was de wet gegeven om je te laten zien dat je haar níet kunt houden, en om je de mond te snoeren, zodat de enige uitweg die je ooit nog kon hebben om rechtvaardig voor God te komen staan,

---

⁴ Jakobus 2:10 Want wie de gehele wet houdt, maar op één punt struikelt, is schuldig geworden aan alle (geboden).

was door vergeving. Door een Redder, doordat God genade heeft. God die je genade betoont.

Dát was het doel van de wet. Ze werd gegeven om je te veroordelen, om je te doden! 2 Korintiërs hoofdstuk 3 zegt dat.⁵ De wet slaat je plat tegen de grond, zodat de enige richting die je uit kunt kijken naar boven is. Maar triest genoeg heeft religie dit heel subtiel omgekeerd en gezorgd dat mensen de wet omarmen en gaan proberen haar te houden. Maar niemand kan haar ooit houden, maar ze denken dat door te probéren haar te houden, wij rechtvaardigheid verdienen bij God. Maar dat is niet zo. Dat kan helemaal niet en dat is wat Paulus in deze verzen naar voren brengt.

In Romeinen 3 zegt hij: *21 Thans is echter buiten de wet om gerechtigheid Gods openbaar geworden, waarvan de wet en de profeten getuigen, 22 en wel gerechtigheid Gods door het geloof in [Jezus] Christus, voor allen, die geloven; want er is geen onderscheid.* De nadruk ligt hier in vers 21 op de gerechtigheid van God. Er bestaan twee soorten gerechtigheid en in het vierde deel van deze serie ga ik dat nog behandelen. Paulus behandelt dat in hoofdstuk 9 en 10. De gerechtigheid die door de wet komt, kan je iets opleveren bij andere mensen. En als je veel van de gerechtigheid van de wet vervult, kan dat satans toegang tot jouw leven beperken. Maar het is volledig ontoereikend ten opzichte van God, omdat het volkomen te kort schiet aan wat God voor ons bedoeld heeft. Maar de gerechtigheid die van God komt, een door God gegeven gerechtigheid is volmaakt en heilig en is oneindig veel groter dan enige gerechtigheid die we ooit maar door onze eigen inspanningen kunnen verkrijgen.

In vers 23 zegt hij: *23 Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods.*

Dit schriftgedeelte wordt heel vaak gebruikt om feitelijk schuld en veroordeling te prediken en mensen zich onwaardig te laten voelen en hun behoefte aan God te laten voelen. En het is zeker waar dat allen hebben gezondigd en de heerlijkheid Gods ontberen. Maar als je dit in de cóntext plaatst en ook vers 22 leest, waar hij zegt dat wij de gerechtigheid van God ontvangen uit geloof. Hij zegt dit tot allen en op iedereen die gelooft, dat spreekt over religieus, niet-religieus, heiligen, niet-heiligen. Het is een geschenk, een gave. En als je het dan in samenhang leest, want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods, dan is de betekenis hiervan dat ieder van ons, religieus of niet-religieus, het doet er niet toe hoe heilig je bent, je hebt nog steeds zonde in je leven en schiet tekort in de glorie van God. Gods norm is niet ik, en niet iemand anders en niet een of ander religieus systeem. Gods norm is Jezus, en ieder van ons schiet tekort aan die standaard, aan die regel, aan die maatstaf.

Niemand haalt het bij Jezus en in vers 24 staat er: *en worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus.* De nadruk ligt hier helemaal niet op het feit dat iedereen gezondigd heeft, maar zegt eenvoudig: 'Hé, we zitten allemaal in hetzelfde schuitje, we zijn allemaal

---

⁵ 2 Korintiërs 3: 5...maar onze bekwaamheid is Gods werk, 6 die ons ook bekwaam gemaakt heeft om dienaren te zijn van een nieuw verbond, niet der letter, maar des Geestes, want de letter doodt, maar de Geest maakt levend. 7 Indien nu de bediening des doods, met letters op stenen gegrift, gepaard ging met zulk een heerlijkheid, dat de kinderen Israëls de blik niet op het aangezicht van Mozes konden vestigen.....

zondaars en we zijn állemaal vrijelijk gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing die in Jezus Christus is.

Jongen, dit zijn krachtige schriftverzen. En dan bij het einde van het 3^e hoofdstuk vat hij dit een beetje samen en zegt: daarom doet het er helemaal niet toe of jij beter bent dan een ander, we hebben allemaal gezondigd en schieten te kort in de heerlijkheid van God, en daarom hebben we allemaal nodig om vrijelijk gerechtvaardigd te worden. Je kunt niet beweren dat jij dichter bij God bent en daarom minder van Gods genade nodig hebt dan iemand die in een totaal verdorven staat leeft. Wij hebben allemaal hetzelfde nodig. Wij moeten allemaal tot God komen dóór de Heer Jezus.

Vers 28: *Want wij zijn van oordeel, dat de mens door geloof gerechtvaardigd wordt, zonder werken der wet.* In vers 31 zegt hij: *Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; veeleer bevestigen wij de wet.* Want één van de vragen die iemand gaat stellen na deze uiteenzetting is: 'Waarom heeft God dan al die geboden gegeven als we alleen maar door genade gered worden?'

Deze vraag komt door het verkeerd begrijpen van de wet, door te denken dat God de wet gaf zodat wij die zouden houden en daardoor een relatie met God zouden verdienen. Maar dat is helemaal niet het doel van de wet. En dat gaat Paulus daarom uitleggen in het vierde hoofdstuk. En hij begint dan voorbeelden te gebruiken uit de Schrift die deze vraag moeten beantwoorden.

De eerste die hij gebruikt is Abraham, in hoofdstuk 4:1. Hij zegt: *Wat zullen wij dan zeggen, dat Abraham, onze voorvader naar het vlees, verkregen heeft?* Het antwoord hierop is, dat sommige mensen dachten dat Abraham bij God gerechtvaardigd was, door zijn heilige leven. Maar wie dat gelooft heeft de Bijbel niet gelezen. Abraham had serieuze problemen in zijn leven. In vers 2 staat: *2 Want indien Abraham uit werken gerechtvaardigd is, dan heeft hij roem, maar niet bij God. 3 Want wat zegt het schriftwoord? - En dit is een citaat uit Genesis 15, vers 6 - Abraham geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend. 4 Nu wordt hem die werkt, het loon niet toegerekend uit genade, maar krachtens verplichting. 5 Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid,*

Toen Abraham God geloofde werd het hem toegerekend. In Genesis 15 staat de belofte dat hij een nageslacht uit zijn eigen lichaam zou krijgen. Dat zo groot zou zijn als de sterren in de hemel en het zand op de oever van de zee, en dat door hem alle naties der aarde gezegend zouden worden. Toen Abraham dat geloofde, rekende God hem dat tot rechtvaardigheid. Dat was nog 13 jaar vóórdat hij het teken van de besnijdenis ontving, wat de belangrijkste traditie was die deze wettische Joden als voorschrift probeerden op te leggen aan deze heidense Christenen. Ze bleven zeggen dat ze besneden moesten worden, maar Abraham werd gerechtvaardigd, hij was rechtvaardig in de ogen van God, 13 jaar voordat hij zoiets maar deed.

Paulus laat zien dat zelfs in het Oude Testament deze dingen bestonden. Ze stonden er in, als je het maar wilde lezen. Dit is krachtig onderwijs. In vers 6 citeert hij David, waar hij zegt: *6 gelijk ook David de mens zalig spreekt, aan*

wie God gerechtigheid toerekent zonder werken: 7 Zalig zij, wier ongerechtigheden vergeven en wier zonden bedekt zijn. 8 Zalig de man, wiens zonde de Here geenszins zal toerekenen. Dit is een citaat uit Psalm 32. En David beschreef hier de tijd waarin jij en ik leven, als het evangelie wordt gepredikt. Het werd hem geopenbaard dat er een tijd kwam dat er een Redder zou komen. En natuurlijk gaf David veel profetieën hierover. En hij sprak over wat een geweldige tijd dat zou zijn, als we gerechtvaardigd zouden worden zonder de werken van de wet. En in vers 8 staat: zalig is de mens die de Here de zonde niet ZAL toerekenen. Met de zonde is afgerekend, in verleden, heden en zelfs toekomstige zonden, door de Heer Jezus Christus.

Ik heb nu geen tijd om dat uit te gaan leggen, maar ik heb daar wel onderwijs over. Ik heb een tape, met de titel: 'Who you are in the spirit', en 'Gods attitude towards sin' is een andere tape. Ik heb een tape getiteld 'Identiteit' de derde in een serie over emoties. En die gaan allemaal over dit soort aspecten met betrekking tot zonden in de toekomst. Maar hier citeert Paulus dus David en laat nogmaals zien dat in het Oude Testament het evangelie werd gepredikt. David zei heel veel dingen, zoals in Psalm 51 ⁶ waar hij berouw had over zijn zonde met Batseba. Hij zei daar: 'God U vereist geen offers en brandoffers. Dat is niet wat U wilt. Uw offers zijn een verbroken en verbrijzeld hart. Dat was nogal een radicale uitspraak van David in zijn dagen, omdat de wet voorschreef dat deze offers er moesten zijn. Die moesten worden geofferd voor de zonde die hij had begaan.

Maar volgens de Schrift offerde hij die offers helemaal niet. Hij bekeerde zich en had berouw voor God en wist dat dit was waar God naar zocht. Hij had een openbaring dat de hele Oudtestamentische wet maar een type en schaduw waren van waar het echt om ging. Waar God werkelijk op uit was, was het hart. En dit is het punt dat hij stelt.

Hier in het vierde hoofdstuk gebruikt Paulus Abraham en David als voorbeelden en in het negende vers gaat hij terug naar Abraham en zegt: *9 Geldt deze zaligspreking dan de besnedenen of ook de onbesnedenen? Wij zeggen immers: Het geloof werd Abraham tot gerechtigheid gerekend. 10 Hoe werd het hem dan toegerekend? Was hij toen besneden of onbesneden? Niet besneden, maar onbesneden. 11 En het teken der besnijdenis ontving hij als het zegel der gerechtigheid van dat geloof, dat hij in zijn onbesneden staat bezat.* Met andere woorden, hij maakt hier duidelijk dat Abraham al rechtvaardig werd verklaard in het 15^e hoofdstuk, maar pas 13 jaar later het teken ontving, het zegel van de gerechtigheid dat hij al had voordat hij besneden werd.

Mensen, dit is een geweldig onderwijs. Het zou ons moeten laten zien dat het om geen enkel sacrament gaat dat wij doen. Het is niet de doop, niet het avondmaal, niet onze heiligheid. Die dingen zijn maar uitvloeisels, ze zijn een vrucht van de relatie met God, en niet de wortel, de oorzaak.

En in het laatste deel van dit vierde hoofdstuk neemt Paulus nogmaals Abraham als voorbeeld en spreekt erover hoe hij God geloofde en hoe zijn geloof hem tot

---

⁶ Psalm 51: 18 Want Gij hebt geen behagen in slachtoffers, dat ik die brengen zou; aan brandoffers hebt Gij geen welgevallen. 19 De offeranden Gods zijn een verbroken geest; een verbroken en verbrijzeld hart veracht Gij niet, o God.

gerechtigheid werd gerekend. Aan het eind van het vierde hoofdstuk stelt hij vast dat het niet alleen voor hem (Abraham) werd opgeschreven dat het hem tot gerechtigheid werd gerekend. In vers 24 staat: *maar ook om onzentwil, wie het zal worden toegerekend, ons, die ons geloof vestigen op Hem, die Jezus, onze Here, uit de doden opgewekt heeft, 25 die is overgeleverd om onze overtredingen en opgewekt om onze rechtvaardiging.* Met andere woorden, het verhaal van Abraham en hoe hij alles deed was niet allemaal juist, maar God rekende het hem tot gerechtigheid, en het was voor óns opgeschreven. Zodat wij door dat voorbeeld zouden leren dat God van ons houdt onafhankelijk van onze prestaties.

Abrahams prestaties, zoals bijvoorbeeld dat hij twee keer loog over Sara gaf hem problemen. En dat hij inging tot Hagar en een kind bij háár verwekt veroorzaakte Abraham de nodige ellende. Abrahams zonden deden hem schade lijden, maar God ging niet met Abraham om op basis van zijn zonden, op basis van zijn heiligheid of van zijn prestaties. Als Hij dat had gedaan zou Abraham pas écht in de problemen gekomen zijn. In het 18e hoofdstuk van het boek Leviticus staat dat het in de ogen van God een gruwel is, te bestraffen met de dood, om een zus te huwen. Maar Abraham was met zijn zus Sara getrouwd. En God rekende hem daar niet op af. Omdat God niet met Abraham op basis van de wet omging, niet op basis van prestatie.

Als God met Abraham zou omgaan op basis van wat hij verdiende, zou hij gedood zijn, omdat hij niet volmaakt was. Paulus gebruikte Abraham dus als een voorbeeld en liet ons door dat voorbeeld zien, dat het Evangelie in type en schaduw al was gepredikt in het Oude Testament.

De conclusie hiervan vind je dus in hoofdstuk 5. In vers 1 zegt hij: *Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus.*

Hij had reeds ál deze uitspraken gedaan en al zoveel dingen aangetoond, en hij zegt hier: dat de conclusie is, dat de enige manier om vrede met God te hebben, is gerechtvaardigd te worden door geloof, niet door werken, niet door prestaties.

Ik heb letterlijk met duizenden mensen te maken gehad en met hen gesproken, die met mij discussieerden, dat je heilig moet zijn en deze en die dingen moet doen, wil God je kunnen aanvaarden. En zonder een uitzondering hebben de mensen die dat verkondigen geen echte vrede in hun leven. De enige manier dat ik zelf ooit echte vrede in mijn hart heb ontmoet, of andere mensen heb ontmoet die dat hadden, waren die mensen die een openbaring hadden van Gods geloof, ik bedoel van rechtvaardiging uit geloof. Dat is de enige manier dat er ooit vrede met God kan zijn.

Want zie je, anders rust de last van redding op jóuw schouders. Je moet voortdurend dít doen, en dát doen, en maar hopen dat het genoeg is, en je hebt nooit maar een momentje rust, omdat je áltijd maar weer moet presteren. Het legt de last op ons, op onze eigen schouders. Maar dat is het tegenovergestelde van wat Jezus sprak in Mattheüs 11 waar Hij zegt: *28 Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; 29 neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen.* Jezus zei: kom toch naar Mij, je kunt jezelf niet redden. Je probeert iets te doen wat boven je macht gaat. Kom en laat Mij je vergeven, laat

Mij je genezen, laat Mij je bevrijden op basis van genade en gunst en niet op basis van je prestatie.

Prijs God, dit is een geweldige waarheid en dus staat hier dat dit de enige manier is om vrede met God te hebben, door onze Heer Jezus Christus. In vers 2 staat: *door wie wij ook de toegang hebben verkregen [in het geloof] tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods.* Gods genade is exact hetzelfde voor iedereen. Maar niet iedereen geniet van de voordelen van Gods genade. Waarom? Omdat je geloof nodig hebt om toegang te verkrijgen tot Gods genade. Dat is waar dit vers over spreekt.

Het woord toegang dat hier staat, is hetzelfde woord dat je ook gebruikt voor toelaten, binnenlaten. Bijvoorbeeld als je naar de bioscoop gaat, dan moet je een entreprijs betalen. Wat is nu precies de prijs? Nou, religie zal je verzekeren dat het heiligheid is. Het is goed zijn, dit doen en dat doen, naar de kerk gaan, je tienden betalen. Als je dit, dat en dat doet, dán zal God je wellicht toegang verlenen. Dit vers zegt dat gelóóf hetgeen is dat je toegang verschaft. Geloof in wat? Niet geloof in jezelf, geloof in je eigen prestaties, maar geloof in een Redder. Geloof in de genade, het evangelie van de Heer Jezus Christus. Dat is de enige prijs die je moet betalen om toegang te verkrijgen. Dat is het enige dat je toegang verschaft tot de genade van God. Gewoon jouw geloof. Geloof dat het evangelie van genade waar is.

Weet je, het is precies als iemand die gered wil worden. Ik heb dit verhaal gehoord van mensen die zich vastklemden aan deze overhangende boomtak. Ze hingen boven een afgrond. Het zag er naar uit dat ze zouden vallen en sterven, en de brandweer komt ze redden. Ze zijn vlak bij hen, nog maar een klein stukje om ze op te kunnen vangen. Maar om gered te worden moeten ze hun eigen greep op die boomtak loslaten. Ze moeten loslaten en vertrouwen, zich laten vallen in de armen van degene die klaar staat om ze te redden. Voordat ze gered kunnen worden, zullen ze los moeten laten.

En zo is het, voordat wij de redding van God kunnen ontvangen, moeten wij stoppen met op onze eigen werken vertrouwen. We moeten onze eigen heiligheid loslaten, onze eigen goedheid die wij nastreven, en ons vertrouwen stellen op een Redder. En ik verzeker je dat het een stap in geloof is. Het is nogal beangstigend, omdat iedereen in het natuurlijke gelooft. Op de een of andere manier hebben wij dit allemaal door het wereldsysteem geleerd, dat wij moeten presteren. Als je goed met je ouders wilt opschieten als kind, moet je presteren. Je komt thuis en zingt je A, B, C en ze zeggen: 'Je bent geweldig, dat je dit kunt doen.' Als je het goed doet, ontvang je een schouderklopje. Als je het slecht doet, krijg je een klopje op je achterste.

En dan komen er proefwerken en rapporten en je moet presteren. Beloningen voor goede prestaties en straffen voor slechte prestaties. En triest genoeg zelfs in het huwelijk, de meeste mensen geven ons in de relatie wat we verdienen. En dat is ons zo geleerd en ook in je werksituatie. Je werkgever heeft je niet uit genade ingehuurd. In plaats daarvan geeft je werkgever je wat je verdient. En als je niet presteert wordt je ontslagen. We zijn getraind, dat alles wat we krijgen is wat we verdienen.

En dan komen we bij God en moeten ons eigen presteren loslaten en niet onze eigen goedheid voor God handhaven, maar komen en het als een geschenk aanvaarden. Dat is gewoon lijnrecht tegenovergesteld aan alles wat wij geleerd

hebben om te doen. En het is voor sommige mensen beangstigend. Ze weten gewoon niet hoe ze hier tegenaan moeten kijken. Ze hebben geen rolmodel voor deze genade. Er is een stap in geloof voor nodig. Er is echt vertrouwen in het evangelie voor nodig dat we gewoon onze eigen goedheid en onze eigen prestaties los moeten laten.

Dat is ook precies de reden dat religieuze mensen het evangelie bestrijden, omdat zij zelf zó hun best hebben gedaan, en dan horen ze zo iemand als ik zeggen dat God ons aanvaard op basis van geloof en niet op basis van je prestaties. En in zekere zin betekent het dat al hun geweldige inspanningen verspilde moeite zijn. Dat is niet helemaal waar. Want ook al verschaft het ons geen toegang tot of voordeel bij God, het verschaft zeker jezelf en je relaties met mensen voordeel. Het beperkt satans toegang tot jou. Ik ga daar dieper op in als we het zesde hoofdstuk van Romeinen behandelen in de volgende tape. Je prestaties leveren je dus voordeel op in de relaties met mensen, en in relatie met de duivel, maar het voorziet je nooit van genoeg goedheid om een relatie met God te kunnen opbouwen. De enige manier waarop je een relatie met God kunt krijgen is door genade, en door geloof in die genade te stellen. Zó verkrijg je hier toegang toe.

Vervolgens in het 2^e vers had hij net gezegd, *door wie wij ook de toegang hebben verkregen [in het geloof] tot deze genade, waarin wij staan, en roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods 3 En niet alleen (hierin), maar wij roemen ook in de verdrukkingen, daar wij weten, dat de verdrukking volharding uitwerkt, 4 en de volharding beproefdheid, en de beproefdheid hoop; 5 en de hoop maakt niet beschaamd, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de heilige Geest, die ons gegeven is,*

Sommige mensen hebben uit deze verzen een heleboel dingen geleerd waarvan ik niet geloof dat de Schrift dat leert. Sommige mensen hebben geleerd dat je moeilijkheden en problemen moet omhelzen en accepteren, omdat ze door God zijn gezonden om ons te helpen. Maar dat staat hier helemaal niet. Wat hij hier in feite zegt is in het 2 vers, waar hij zegt dat wij roemen in de hoop op de heerlijkheid Gods. En in de volgende verzen zegt hij: wij verheugen ons niet alleen als het goed gaat, maar ook in slechte tijden. Waarom? Hoe kunnen wij dat soort zekerheid hebben. Hoe kunnen wij ons verheugen zelfs al gaan de dingen slecht. En hij begint met enkele vergelijkingen te maken.

Want weet je, als God zóveel van ons houdt dat Hij, terwijl wij nog zondaren waren, al Zijn liefde voor ons getoond heeft, hoeveel te meer nog als wij heiligen zijn, zal Hij van ons houden. Dát is waar wij onze vrijmoedigheid en onze zekerheid aan ontlenen. In het 6^e vers zegt hij: *zo zeker als Christus, toen wij nog zwak waren, te zijner tijd voor goddelozen is gestorven.* Merk op dat Hij stierf voor de goddelozen! Iemand die niet wil toegeven dat hij goddeloos is, die vasthoudt aan zijn eigen goedheid, en zijn eigen prestaties en denkt dat God het wel aan mij verplicht is. Misschien niet voor de volle 100%, maar 90% heb ik wel verdiend! Zolang jij niet toegeeft dat je goddeloos bent, kun je niet gered worden, omdat Christus stierf voor de goddelozen.

Er staat: *7 Want niet licht zal iemand voor een rechtvaardige sterven – maar misschien heeft iemand nog de moed voor een goede te sterven – 8 God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren,*

voor ons gestorven is. Hij zegt: kun jij je voorstellen dat iemand sterft voor een ander? Hij zegt: dat kunnen wij ons nauwelijks voorstellen. Heel zelden zul je horen dat iemand voor iemand anders sterft. Misschien als het een goed mens is, zou iemand willen sterven voor een echt heel goed mens, maar Christus stierf voor de goddelozen!! Hij heeft Zijn liefde voor ons getoond doordat Christus voor ons stierf toen wij zelfs nog zondaren waren.

Nogmaals, vers 8 wordt hier vaak uit de context gehaald om het punt te maken dat God zondaren liefheeft. En dat is waar, dat is een juist punt, een ware uitspraak. Maar wat hij in dit verband doet is een vergelijking maken. En hij zegt: als je al het feit kunt aanvaarden dat God van zondaren houdt, hoeveel te meer dan, en vers 9 is het punt waar het om gaat: ' 9 Veel meer zullen wij derhalve, thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden worden van de toorn. Dit toont dus aan dat Paulus zegt dat het evangelie de kracht is van God tot behoudenis. Hij spreekt over veel meer dan alleen de oorspronkelijke wederomgeboren ervaring. Want dat punt maakt hij in vers 8 waar hij zei: als je al wederomgeboren bent omdat God Zijn liefde aan je bewezen heeft terwijl je nog goddeloos was, en voor je stierf, hoeveel te meer nú, als je wederomgeboren bent, hoeveel méér houdt hij van je. Zie je, dat is het punt dat hij hier maakt. Hij spreekt hier over ná de oorspronkelijke wederomgeboren ervaring.

Als je zou kunnen begrijpen dat God je niet alleen door genade heeft geréd, maar dat je ook je relatie met God onderhoudt door genade, en dat je kunt genezen door genade, bevrijd worden door genade, en voorspoedig kunt worden door genade. Het is niet gebaseerd op prestatie. Als je dat zou kunnen begrijpen, dan, hoeveel te meer zou de liefde van God, de trouw van God, overvloedig worden in jouw leven. In Galaten 5:6 staat: *Want in Christus Jezus vermag noch besnijdenis iets, noch onbesneden zijn, maar geloof, door liefde werkende.* Als wij maar begrepen hóeveel God van ons houdt, dan zou ons geloof overvloedig worden en wij véél meer bevrijding gaan zien.

In vers 10 zegt hij: *Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft.* Het trieste ding is dat religie het evangelie niet heeft gepredikt, maar een op prestatie gebaseerde relatie met God. Omdat religie het evangelie niet heeft gepredikt, geloven de meeste mensen dat God van je houdt als je een zondaar bent, maar als je eenmaal gered bent, dan wordt God strenger op je. Je zegt het misschien niet met deze woorden, maar ik wil een voorbeeld geven wat de meeste mensen denk ik wel kunnen begrijpen.

Als iemand in jullie samenkomst zou komen die dronken zou zijn, dan zullen de meeste Christenen de dronkaard benaderen en genade en vergeving aan hem beginnen uit te leggen. Ze zeggen: 'God houdt van je, God wil je vergeven, God wil je een ander leven geven.' Etc. En wij zouden het evangelie van genade verkondigen, relatie met God, niet gebaseerd op prestatie aan een volkomen zondaar. Maar, als deze dronkaard dit aanvaardt en wederomgeboren wordt, en de volgende week weer komt, en weer dronken is, dan zullen veel van dezelfde mensen, die genade en vergeving aan hem predikten toen hij nog een zondaar was, zeggen: 'Maar nu je een heilige bent geworden, zal de toorn van God op je komen. God zal je krijgen.' Kun je begrijpen dat dit tegenstrijdig is? Als ze nog

zondaars zijn, zal God genade aan hen aanbieden, maar laat ze gered worden en nu moeten ze hun zaakjes in orde maken.

Ik heb mensen eerder voorbeelden horen geven zoals: je corrigeert je eigen kinderen scherper dan de kinderen van iemand anders. Voordat je een kind van God bent, kan God bij sommige dingen een oogje dichtknijpen, maar als je eenmaal wederomgeboren bent, gaat God de duimschroeven aandraaien etc. Maar dat is helemaal niet wat de Schrift onderwijst.

In Kolossenzen 2:6 staat: *Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt alzo in Hem(SV)*. Dat betekent dat je op dezelfde manier als je gered bent, ook zo moet blijven wandelen met de Heer. En het is triest om te zeggen dat de meeste mensen dat niet doen. De meeste mensen zingen dit liedje als ze gered worden: 'Gewoon zo als ik ben, zonder één verdienste' en ze komen tot de Heer, terwijl ze aan het liegen zijn, overspel plegen, stelen, en in alle soorten van goddeloosheid leven. Ze ontvangen het grootste geschenk dat ooit maar mogelijk is, dat is de redding door wedergeboorte.

Maar daarná, als ze wederomgeboren zijn en ook maar de geringste kleine zonde in hun leven hebben, bijvoorbeeld als ze die ochtend hun Bijbel niet hebben gelezen, denken ze dat God hen overlevert aan de een of andere vreselijke ziekte om hen daaraan te laten sterven. Omdat ze de Bijbel niet gelezen hebben of omdat ze dit of dat verkeerd hebben gedaan. Maar laat me je vragen, hoeveel heb jij je Bijbel gelezen vóórdat je wederomgeboren werd? Hoeveel heb je gevast en gebeden voordat je wederomgeboren werd? Hoe trouw heb jij je tienden gegeven voor je wederomgeboren werd? Nou, het antwoord voor bijna iedereen zal zijn, dat je op geen enkele van die gebieden trouw bent geweest. Je was gewoon een botte zondaar, 'precies zoals ik ben'. Maar weet je, jij geloofde het evangelie.

Redding, de oorspronkelijke wederomgeboren ervaring, wordt over het algemeen door het brede evangelische Christendom gepredikt uit genade. Maar als het dan vervolgens gaat over het dagelijks onderhouden van onze relatie met God, onze dagelijkse relatie met God, wordt die onderhouden op basis van prestatie, volgens het denken van de meeste mensen, en dat is niet wat het evangelie is. Dat is niet wat Paulus predikte. Dat is niet de vergelijking die hij trekt. Dat is niet op gelijke wijze wandelen zoals staat in Kolossenzen 2:6.

Zie je dat dit tegenstrijdig is? En dat is de reden dat het voor de meeste christenen moeilijker is om genezing te ontvangen dan om redding te ontvangen. Technisch gesproken zou het gemakkelijker moeten zijn om genezing te ontvangen, van wat dan ook nádat je wederomgeboren bent, dan dat het was om redding te ontvangen toen je nog verloren was. Ik bedoel, als de duivel óóit het recht had om je tegen te houden om wat dan ook te ontvangen, van God, zou het moeten zijn op het moment dat hij je verhinderde om wederomgeboren te worden. Want je had geen enkele rechtvaardigheid. Geen greintje heiligheid of wat dan ook. En nadat je wederomgeboren bent, ben je nog op je aller-slechtst beter dan je ooit was vóór je redding. Maar nu, als je niet álles volmaakt doet, ben je er helemaal van overtuigd dat God je gebeden niet zal verhoren, omdat je het niet verdient.

Zie je, het is niet moeilijker om te worden genezen dan te worden vergeven. Wat het moeilijker maakt, en waarom de meeste christenen hun genezing niet net zo gemakkelijk ontvangen als de vergeving van hun zonden, is dat ze voor hun

redding voor 100% op de genade van God vertrouwden, maar als het gaat om genezing, voorspoed etc. vertrouwen ze op hun eigen inspanning, en hopen dat Jezus goed maakt wat ze nog tekort komen. Maar dat is het verschil, dat we geen geloof stellen in het evangelie. Ons geloof ligt hier in onze eigen prestaties. Dat is een misleiding. Het is een leugen van de duivel. En dat is het punt dat hij hier maakt in Romeinen hoofdstuk 5.

Hij gaat hier in het vijfde hoofdstuk verder en doet enkele enorme uitspraken. In de verzen 11 en 12 spreekt hij erover hoe door Adam wij allemaal zondaars werden. En dan maakt hij een tegenstelling en zegt: op precies dezelfde manier als wij de zonde erfden. Het is niet onze individuele zondige handeling die ons tot een zondaar maakt, maar het is deze natuurlijke neiging tot zonde. Het is onze zondige natuur. We werden in zonde geboren, dát veroorzaakt dat wij de individuele zondige handelingen doen. Dát is het punt dat hij maakt. En de meeste mensen kunnen hier wel mee instemmen. De meeste mensen erkennen dat ik door mijn natuur een zondaar ben. Ik heb die zonde in mij gegrift. Maar het punt dat hij hier maakt in het laatste stuk van het vijfde hoofdstuk, is: als jij dát aanvaard, dat jij vanuit je natuur een zondaar bent, dan zul je ook moeten aanvaarden dat als je wederomgeboren bent je nu ook van natuur een wederomgeboren persoon bent en niet langer van natuur een zondaar! Je bent rechtvaardig geworden door wat Jezus voor jou heeft gedaan. Het is niet zo dat Jezus je alleen maar vergeeft en dan een zetje in de goede richting geeft en je vertelt: Nu eens kijken of je het deze keer goed doet, en je krijgt een nieuwe kans om te proberen het goed te doen. Dát is niet wat redding is.

Redding is tot God komen, erkennen dat je het allemaal verkeerd hebt gedaan, dat je jezelf niet kunt redden. Hem vragen om Zijn geschenk van redding. Het ontvangen. En op het ogenblik dat je dit doet, wordt je een gloednieuw persoon en ben je rechtvaardig in je geest. Ik heb nu geen tijd om dit te behandelen op de manier dat ik wel zou willen. Maar nogmaals wil ik verwijzen naar de tape die ik heb 'Identiteit in Christus'. Dat is de derde tape die ik heb over het onderwerp van omgaan met emoties.⁷ Maar je moet begrijpen dat toen je wederomgeboren werd, je geest ogenblikkelijk rechtvaardig werd. Het is niet iets dat jij bewerkte. Het wordt je niet gegeven op basis van prestatie. Het is een geschenk van God, niet uit werken, opdat niemand roeme. Dat staat in Efeziërs hoofdstuk 2:8⁸

Dat is precies het punt dat hij hier maakt in het vijfde boek Romeinen. In vers 15 zegt hij: *Doch niet, gelijk de misdaad, alzo is ook de genadegift*. Met andere woorden, hij maakt een vergelijking (gelijk) maar het is een tegengestelde vergelijking (niet gelijk), en zegt in het volgende deel van dat vijftiende vers: *want indien, door de misdaad van één, velen gestorven zijn*, dat spreekt over Adams zonde. Want de zonde van Adam is aan iedereen overgedragen, en dan gaat het verder met te zeggen: *'zo is veel meer de genade Gods, en de gave door de genade, die daar is van één mens Jezus Christus, overvloedig geweest over velen.*

---

⁷ Inmiddels de vierde tape in de serie 'Harnessing your emotions'
<http://www.awmi.net/extra/audio/1005>

⁸ Efeziërs 2: 8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave; ⁹ Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

Wat heb ik nu zelf gedaan om een zondaar te worden door Adams zonde? Het enige dat ik hoefde te doen was geboren worden. Ik ben geboren in zonde staat er in Psalm 51. Ik ben in zonde geboren. Dat heb ik begrepen. Maar dit zegt, dat als je wederomgeboren wordt, je geboren wordt als een rechtvaardige.

In vers 16 staat: *En niet, gelijk de schuld was door de één, die gezondigd heeft, alzo is de gift; want de schuld is wel uit één misdaad tot verdoemenis, maar de genadegift is uit vele misdaden tot rechtvaardigmaking.* Met andere woorden, de ene zonde van Adam heeft véle overtredingen veroorzaakt door het hele menselijke ras. Al onze zondige handelingen komen voort uit het feit dat wij van nature een zondaar zijn. Maar aan het andere uiterste overwon de vrije gift van rechtvaardiging door God al deze overtredingen. Om ons allemaal weer terug te plaatsen in één positie, dat is: gerechtvaardigd in de ogen van God.

In vers 17. *Want indien door de misdaad van één de dood geheerst heeft door dien énen, veel meer zullen degenen, die den overloed der genade en der gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door die Ene, namelijk Jezus Christus.* Merk op dat er staat dat het een gave, een geschenk van gerechtigheid is, en het kwam door die Éne. Het kwam niet door wat jij doet. Gerechtigheid, rechtvaardig zijn voor God, komt door geloof. Het is een geschenk van God, en het enige dat je hoeft te doen om deze genade binnen te gaan is gewoon geloof hebben in wat Jezus voor je deed.

In vers 18: *Zo dan, gelijk door één misdaad de schuld gekomen is over alle mensen tot verdoemenis; alzo ook door één rechtvaardigheid komt de genade over alle mensen tot rechtvaardigmaking des levens.* Precies hetzelfde punt. Er zijn vijf verschillende keren in deze verzen dat hij ditzelfde punt maakt. Hij zegt het gewoon opnieuw en opnieuw. Vers 19: *Want gelijk door de ongehoorzaamheid van dien énen mens velen tot zondaars gesteld zijn geworden, alzo zullen ook door de gehoorzaamheid van Een velen tot rechtvaardigen gesteld worden.* Ik weet niet hoe iemand hier nog onderuit kan. Deze verzen zeggen gewoon vijf verschillende keren dat als je het feit accepteert dat we geboren worden als zondaren, je ook het feit moet accepteren dat als je wederomgeboren wordt, je als een rechtvaardige geboren bent. Gerechtigheid is niet iets dat je verwerft door jouw inspanningen. Het is iets dat je krijgt als een geschenk. Dat is het punt dat hij hier maakt.

Mensen, deze verzen hebben mijn leven veranderd. Weet je, ik heb een voorbeeld, waarin ik een vriend had, die mij begon te vertellen dat ik rechtvaardig was. En toen verlokte hij mij om een Bijbelstudie bij te wonen. Ik ging naar deze studiegroep. Dat was toen ik nog in de baptistenkerk zat. En er was een vrouw die deze Bijbelstudie leidde. Dat boste al met mijn theologie, daar nam ik al onmiddellijk aanstoot aan. Dat was lang geleden in de 60er jaren. Er waren toen langharige hippies en de baptisten kerk waar ik toen bij was, preekte dat dit verschrikkelijk was, en dat je onmogelijk wederomgeboren kon zijn en tegelijkertijd zo handelen. Hun daden kwamen dus niet overeen met mijn theologie.

Hier zat ik dus in die Bijbelstudie. Een vrouw die het leidde; en allemaal van die langharige hippies daar. Ik was al geprikkeld voordat er nog maar een woord werd gezegd. Maar toen ze met deze Bijbelstudie begonnen, begonnen ze te spreken over rechtvaardig zijn. En weet je, ik had ze misschien wel kunnen

verdragen en niets zeggen als ze maar toegaven dat ze zondaars waren. Maar toen dát soort mensen begonnen te verklaren dat ze rechtvaardig waren kon ik er niet meer tegen. Ik trok mijn drie verzen te voorschijn: *allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods; Er is geen een rechtvaardig, nee, niet een; al onze gerechtigheid is als vuile vossen.* En ik gaf ze de volle laag. En tot mijn grote verbazing, in plaats van dat ze boos werden of iets dergelijks, bleven ze in liefde wandelen. En voor ieder vers dat ik citeerde, dat zij het schuim van de aarde waren, citeerden zij er drie of vier dat ze rechtvaardig waren. Ik wist niet eens dat er dat soort verzen waren. Het overdonderde me gewoon.

Het overtuigde me niet, maar ik besloot dat als ik daar weg ging, ik zou.... Ik kocht een Young's Analytical Concordance en begon iedere plek in de Bijbel te bestuderen waar het woord 'rechtvaardig' en 'gerechtigheid' werd gebruikt. En ik begon het een week lang, 16 uur per dag te bestuderen. Een week lang kroop ik werkelijk door de Schrift en aan het eind van die week en al die verzen was ik verstandelijk overtuigd dat ik rechtvaardig was, als een geschenk, niet door wat ik deed. Ik was ervan overtuigd dat deze mensen gelijk hadden met wat ze zeiden. En ook al kon ik het met mijn verstand zien, ik kon het gewoon niet begrijpen en niet aanvaarden, omdat ik het niet kon rijmen met het feit dat ik van nature een zondaar was.

En daarom worstelde ik hiermee. Ik had de openbaring in mijn hoofd, maar mijn hart zei nog steeds: 'Hoe is dit mogelijk'. En deze verzen in Romeinen hoofdstuk 5 haalden mij tenslotte over. Deze verzen maken heel erg duidelijk, dat als jij accepteert dat je als zondaar geboren wordt, dan moet je ook accepteren dat je door wedergeboorte als een rechtvaardige geboren wordt. En dát ik als zondaar geboren was had ik geaccepteerd. Maar dan zegt Paulus. Dan moet je ook de andere kant van het verhaal accepteren en dat is dat je door de wedergeboorte als een rechtvaardige geboren bent. Het is niet iets dat je verdient. Het is niet op prestatie gebaseerd, het is een geschenk. En dat moest ik gewoon aanvaarden. Het is net als een munt. Als ik aanneem dat de kop echt is, dan moet de andere kant van de munt ook echt zijn. En tenslotte moest ik mijzelf vernederen en dat aanvaarden. Dit zijn geweldig krachtige Bijbelverzen.

Als jij echt begrijpt wat Paulus hier zegt, kun je onder geen enkele voorwaarde nog volhouden dat wij dingen van God moeten verdienen op basis van onze eigen heiligheid of gerechtigheid. Dat gaat volkomen in tegen wat hij hier zegt.

Verder in vers 20 zegt hij: *Maar de wet is er bijgekomen, zodat de overtreding toenam.* Nogmaals, dát is het doel van de wet. Sommige mensen denken dat het doel van de wet is dat ik deze ga houden. En als ik me aan de wet houd, en zo goed als ik kan mijn best doe, dan zal God me aanvaarden. Nee, de wet werd gegeven om je te laten zien dat je volkomen onmachtig was om haar ooit te houden. Ze werd gegeven zodat de misdaad, de overtreding nog méér zou toenemen. De wet werd gegeven om duidelijk te maken dat de zonde zóveel heerschappij over jou heeft. Het maakte de zonde zó levend in je, dat je volkomen zou wanhopen om op eigen kracht de zonde te kunnen overwinnen. En dan zou je gerechtigheid gewoon vragen als een gift. Dat was het doel van de wet.

En vers 20 gaat verder met: *'waar evenwel de zonde toenam, is de genade meer dan overvloedig geworden'* Eigenlijk zorgde de wet dat je nog meer verkeerde verlangens kreeg. Maar nu is Gods genade geopenbaard. Door goed te begrijpen

wat het ware doel van de wet was, brengt het ons tot een plaats dat we kunnen begrijpen dat wij uitsluitend door de genade van God in staat zullen zijn om te overwinnen. En ook al maakte het dat je nog meer begeerte ging krijgen, het openbaarde je ook de genade van God, en de genade van God is veel groter dan jouw zonde.

In vers 21 staat: *opdat, gelijk de zonde als koning heerste in de dood, zo ook de genade zou heersen door rechtvaardigheid ten eeuwig leven door Jezus Christus, onze Here.*

Tjonge, dit is een krachtige uitspraak! Het ding dat de zonde heeft laten heersen tot de dood was de wet! De zonde kreeg kracht door de wet. En zonde bracht dood voort zoals er staat in Romeinen 6:23. Zonde overheerste ons en regeerde over ons vanwege de veroordeling en het schuld bewustzijn dat door de wet werd veroorzaakt. Maar nu staat er onder het Nieuwe Verbond dat genade heerst door gerechtigheid tot eeuwig leven door Jezus Christus onze Heer. Genade is nu de dominante factor in plaats van de wet. Genade hoort nu ons leven te beheersen en te domineren.

Het is triest te constateren dat niet veel mensen dát evangelie hebben gehoord. Ik heb ooit horen zeggen dat niemand in de Verenigde Staten het Evangelie twee keer zou moeten horen totdat iedereen in de wereld in staat is geweest het één keer te horen. En het punt dat zij proberen aan de orde te stellen is, dat de Verenigde Staten verzadigd is met het evangelie, en dat wij al onze inspanningen niet meer naar hier moeten richten, maar dat we het evangelie moeten verkondigen aan de rest van de wereld. Als het een ware uitspraak was dat de Verenigde Staten met het evangelie was verzadigd, dan zou ik het met die stelling eens zijn. Maar de VS is helemaal niet verzadigd met het evangelie! De VS is verzadigd met religie! Ze zijn verzadigd met veroordeling en hen is verteld dat ze naar de hel gaan als ze zich niet bekeren. En nogmaals, dat is misschien wel waar, maar het is niet het evangelie!

Het evangelie, dat mensen begrijpen dat God van ons houdt, onafhankelijk van onze prestaties, en dat het de genade van God is, de goedheid van God, die mensen tot inkeer brengt. Dat is niet juist verkondigd in de VS. Er zijn mensen die ik de hele tijd bedien en uitleg dat de genade van God er is voor hen. En ze hebben het nooit gehoord! En ze zijn hun hele leven naar de kerk geweest! Daar zijn mensen die prediken dat God rechtvaardig en heilig is, en zij zijn onheilig en God zal ze oordelen en ze gaan naar de hel als ze zich niet bekeren. Er zijn mensen die dát gehoord hebben. Maar er zijn miljoenen en miljoenen in de VS die nooit het evangelie hebben gehoord dat God van hen houdt en dat God vergeving van zonde aanbiedt en alles wat daaruit voortkomt als resultaat van de redding, gratis en voor niets. Het is op niets anders gebaseerd dan genade! Het enige dat we hoeven te doen is geloof stellen in wat God heeft gedaan om Zijn genade binnen te gaan. Er zijn miljoenen mensen hier in de VS die dat nog nooit hebben gehoord.

Het evangelie is de kracht Gods tot behoud. En het is triest om te moeten zeggen dat de meeste mensen dat evangelie niet echt begrepen hebben. Als wij een probleem hebben in welk gebied ook van ons leven, genezing, voorspoed, bevrijding of bij de oorspronkelijke wederomgeboren ervaring, dan hebben we een probleem bij het begrijpen van het evangelie. Naarmate wij het evangelie begrijpen, zal de liefde van God in ons leven overvloedig worden. Geloof zal

werken door liefde, en alles wat wij nodig hebben zal tot ons komen dóór de kracht van het Evangelie, omdat het evangelie de kracht van God is.

Dit roept natuurlijk een aantal vragen op. Wat betekent dit dan? Kunnen we dan gewoon in zonde blijven leven? Dat is wat Paulus dan gaat behandelen in hoofdstuk 6 en wat ik in onze volgende tape ga behandelen. Mensen er is zó veel te vertellen, maar dit is zo krachtig wat Paulus hier zegt.

Ik bid dat God jou vandaag een openbaring geeft van de kracht van het Evangelie. Wat het evangelie werkelijk is. Wat redding werkelijk is. En dat God in álles kan voorzien wat is verkregen door Jezus, op basis van genade en niet op basis van prestaties.

Ik bid dat deze openbaring nu tot jou zal komen en dat God de dingen die op deze tape zijn gezegd, de waarheden uit het boek Romeinen, zal gebruiken om jouw verstand te verlichten en die prestatieentaliteit te verbreken. En dat je de schuld en de veroordeling kwijt raakt en dat de liefde en de genade van God het fundament zal zijn van jouw relatie met God. Prijs de Heer.